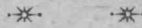

ώριον». Οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαιολόγων, δὲν δύνανται νὰ δώσωσι σαφῆ ἐρμηνίαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτὴν λέξιν. Εἰκάζεται ἐν τούτοις ὅτι παρ' ἀρχαίους «Θεώριον» θὰ ἀπεκαλεῖτο τὸ κέντρον εἰς ὃ συνθηροῦντο οἱ «θεωροί», οἵτινες ἐχρησίμευον πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀναθημάτων τῶν διαφόρων λαῶν, ἢ μᾶλλον τὸ μέρος ὅπερ ἐχρησίμευε πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ἀναθημάτων τῶν θεωρῶν.

— Εἰς Μενίδιον ὁ ἀστυνόμος κατέσχευεν ἐπιτίμβιον ἀνάγλυφον, περιστόν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀντιμετώπους καὶ χαριετωμένους.

Τάρος, μὲ ὅστ' εὐρέθη παρὰ τὴν ἐπιτίμβιον πλάκα, ἐπίσης δὲ καὶ μικρὰ πηλίνα ἄγγεια, μικρὰς ἀξίας.

— Εἰς τὴν θέσιν Μπινιὰς τῆς Κεφαλληνίας εὐρέθη ὑπὸ τὰ εἰρεπία χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἀρχαίος ναός, Δωρικῆς ρυθμοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ «**Νοσταλγός**». Νέος τόμος τῶν ἔργων Α. Παπαδιαμάντη, τρίτος αὐτός, ἐξεδόθη εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη. Πλήν τοῦ θαυμασίου διηγήματος ἡ «**Νοσταλγός**», ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐδόθη ὁ τίτλος τοῦ τόμου, τοῦ μεσοῦ ψυχολογικοῦ μυστηρίου, περιελήφθησαν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ ἐξ ἧ: «**Τὸ Θαῦμα τῆς Καισαριανῆς**» — **Τῆς Δασκάλου τὰ μάγικα** — **Παιδικὴ Πασχαλιά** — **Ἡ γυμνημένη** — **Στὸ Χριστὸ στὸ Κάστρο**, περιγραφικὸν καὶ χαρακτηριστικὸν τῆς τέχνης τοῦ Παπαδιαμάντη. — **Ὁ Φτωχὸς ἄγιος**, ἀποτελοῦν ἐπικὴν σελίδα τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδος. — **Πόσις καὶ Δάμαρ**. — **Ἀψάλτος**. — **Φῶτα ὀλόρωτα**. — **Γιὰ τὰ ὄνοματά**.

Τοιοῦτοτρόπως ἀπετελέσθη τόμος περιλαμβάνων διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς τέχνης τοῦ μεγάλου Ἑλληνοποιητοῦ διηγηματογράφου, παρέχων δὲ ὑπέροχον αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸν ἀναγνώστην.

Διὰ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντος τετάρτου τόμου τῆς οὗ τρίτου τόμου τῆς «**Λογογραφίας**», τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλληνικῆς Λογογραφικῆς Ἐταιρείας, συμπληρώνονται τρεῖς τόμοι τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου περιοδικοῦ. Εἰς τὸ ἐκδοθὲν τεῦχος ἄξια προσοχῆς εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ Heseling ἐκδοσὶς ἀγνώστου τέως παραλλαγῆς τοῦ «**Ἀκριτικοῦ Ἔπους**» καὶ μελέτη τοῦ κ. Ν. Πολίτου περὶ τῶν «**Βυζαντινῶν δημοῶν ἡμῶν**», πολυτίμητοι δ' εἶνε αἱ δημοσιευόμεναι μικρότεροι λογογραφικαὶ παρατηρήσεις καὶ συλλογαί, εἰδήσεις καὶ ἀνακοινώσεις. Τὸ τεῦχος κλείουσι οἱ ἀναγκαῖοτάτοι καὶ διὰ τοὺς τρεῖς ἐκδοθέντας τόμους «**Πίνακες τῶν ἐρμηνευομένων λέξεων**».

Λέον Tolstói. Ἡ «**Αναγέννησις**». Αἱ μελέται τῆς τελευταίας συγγραφικῆς περιόδου τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ῥωσίας καὶ φιλοσόφου περιλαμβάνονται εἰς τὸν τόμον τούτον. Μελέται θρησκευτικαί, κοινωνικαί, ἠθικαί, σοσιαλιστικαί, ὄλαι διαυγεῖς καὶ ἤρεμοι εἰς τὴν διακωπασιν, ἀλλὰ ὀξυκίελοι καὶ ἐπαναστατικαὶ κατ' οὐσίαν.

Ἡ μετάφρασις φιλολογικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου. Ἐκδοσις φιλοσοφικῆς βιβλιοθήκης Γ. Φέξη.

Ἐδοῖπιδον Ἐκάβη. — Ἡ βασίλισσα τῆς Τροίας, συγκινητοῦσα τὴν ἠλθῆν διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς Πολυδώρου, ἐπιτελεῖ τὸν ὄλεθρον τοῦ δολοφόνου. Ἰδίως τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως περιγράφεται εἰς τὴν «**Ἐκάβην**» μὲ βαθυτάτην ψυχολογίαν.

Ἡ μετάφρασις ἀποδόουσα τὸ πρωτότυπον ἐμμέτρως, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη. Ἐκδοσις Ἀρχαίων συγγραφέων ὑπὸ Γ. Φέξη.

Σαφοκίους Προμηθεὺς Δεσμώτης. — Τὸ πλέον μεγαλεπήβολον καὶ ὑψηπέτερον ἔργον τῆς παγκοσμίου

θεάτρου, παρουσιάζον τὸν Προμηθεὺς προσηλούμενον ἐπὶ τοῦ Κουκλάου κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπερτάτου θεοῦ καὶ πρὸς τιμωρίαν τῆς φιλανθρωπίας του. Τὸ Κράτος τοῦ Διὸς καὶ ἡ Βία προσωποποιούμενα, ὁ Ἥφαιστος καὶ Ὁμηκεῖδες Νύμφαι, ὁ Ἑρμῆς, ὁ Ὀκσεάνος, ὁ Ἴδω ὁ Προμηθεὺς, ὄλοι ὄρωντες ἀνθρωπίνως καὶ παθητικῶς, διατηροῦσιν ἐν τούτοις πλήρως τὸ θεῖον μεγαλεῖον.

Ἡ μετάφρασις τοῦ «**Προμηθεὺς Δεσμώτου**», φιλολογικὴ καὶ ἐμμέτρως ἀπληροῦσα τοῦ πρωτοτύπου τὸν ὄλεθρον, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Ζερβοῦ. Ἐξεδόθη δὲ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Ἀρχαίων συγγραφέων Γ. Φέξη.

Ὁ ἱατρός κ. Ν. Ι. Μωραΐτης ἐκ τῶν ἄριστα ἐπιστημονικῶς κατηχημένων, ἐξέδωκε σύγγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον ἐκ 300 περίπου σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἡθικὴ καὶ Ἐπιστήμη**». Ἐλέγχει μετὰ πειθοῦς καὶ καταρρίπτει τὰς θεωρίας τῶν νέων ἀθεϊστικῶν καὶ ὀρθην κοινωνιολογικῶν συστημάτων, ἀντιτάσσων τὰς περὶ σματα τῆς Ἐπιστήμης. Ἄν καὶ ἱατρός, γαίριζεται τα φιλοσοφικὰ ζητήματα λίαν δεξιῶς ἀποδεικνύων ὅτι ἡ ἠθικὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ὅτι ἠθικὴ εἶνε ὕγιεινὴ τῆς ψυχῆς καὶ συνεπῶς τοῦ σώματος, καὶ ὅτι ὁ ἐκφυλισμὸς ἠΐσης τὴν ἀνηθικότητα. Ἀποδεικνύει ὁ συγγραφεὺς ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ Δημιουργία, ἀνασκευάζεται δὲ ἐπιστημονικῶς ἀλλὰ καὶ σαφῶς ἡ Δαρβινειὸς θεωρία. Ἐν τέλει πραγματεύεται περὶ ὕγιεινῆς καὶ ἠθικῆς, ὧν ἄνευ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀνθρωπότης. Ὁ κ. Μωραΐτης διὰ τοῦ βιβλίου του, τὸ ὅπερον διακρίνει γλαφυρότης φράσεως, ἀποδεικνύει ἑαυτὸν οὐ μόνον κρᾶτιστον ἐπιστήμονα, ἀλλὰ καὶ εὐγλωττον κοινωνιολόγον. Ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀθεῶν, καταπολεμεῖ τοὺς ὀλιστάς, ἀποδεικνύει ἐκφυλοῦς τοὺς μαλλιαροὺς καὶ ἐπικρίνει πάντας τοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν ἡμεῖς, οὗς θεωρεῖ μᾶλλον ἐπικινδύνους τῶν ἀμαθῶν. Ἡ «**Ἡθικὴ καὶ Ἐπιστήμη**» δεόν νὰ ἀναγνωσθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον.

Ἐπὶ τοῦ νεοῦ καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Διδασκαλεῖῳ κ. Ἰω. Φαρανάτου ἐξεδόθη μετάφρασις τοῦ περὶ «**Πολιτικῆς Οἰκονομίας**» συγγράμματος τοῦ Albert Metin. Ἴνα τὸ ἔργον καταστῇ χρησιμότερον καὶ παρ' ἡμῖν, ὁ μεταφραστὴς προσέθηκε τινα περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογῆς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, ἐν τέλει δὲ κατήρτισε καὶ πλήρη βιβλιογραφίαν τῶν ὑπ' Ἑλλήνων ἐκδοθεισῶν μελετῶν, πρωτοτύπων καὶ κατὰ μετάφρασιν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Διάπλασις τῶν Ἐφήβων. Ἡρξάτο ἐκδοθῆναι κατὰ μῆνα ἐν Σικάγῳ εἰκονογραφημένον περιοδικὸν διὰ τοὺς νέους.

Mercure de France. Τεῦχος 1ης Ἰουλίου. Ὁ κ. Δ. Ἀστεριώτης δημοσιεύει τὴν τριμηνιαίαν κριτικὴν του περὶ τῶν νέων Ἑλληνικῶν ἐκδόσεων. Γράφει διὰ τοῦ Ψυχῆς τὰ «**Δυὸ Ἀδέλφια**», τοῦ Παλαμᾶ τοῦ «**Τάρου**», τοῦ Χρηστομάνου τὴν «**Κερένια κόουλα**», τοῦ Χατζοπούλου τὴν «**Ἀγάπη στὸ χωριό**», καὶ διὰ τὴν ποιητικὰς πρωτόλειαι.

Νέος Ἑλληνορνήμων. Ἐκ τῆς ὕλης του ἐνδιαφέρον τὸ ἄρθρον περὶ τοῦ ποιητοῦ Ἰω. Βηλαρά ἐν Βενετίᾳ, ἐνθα παρ' ὀλίγον νὰ λάθῃ καὶ οὗτος τὴν τύχη τοῦ Ρήγα Φερραίου.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ δωδεκάτου ἔτους, ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτὴν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πίνακος ἠθικῆς».